

До научното жури,
Назначено със Заповед на Ректора на
Югозападен университет „Неофит Рилски”

С Т А Н О В И Щ Е

от проф.д-р Симеон Владимиров Тасев –

Член на научното жури относно дисертационен труд на тема:

„Припознаването”

на Анна Свободенова Чолакова –

докторант на самостоятелна подготовка

Уважаеми членове на научното жури,

Анна Чолакова е завършила успешно курса на подготовка и е представила в завършен вид дисертационен труд на тема „Припознаването”.

I. Кратко съдържание на дисертационния труд.

В увода е очертана актуалността, предметът и научно-практическото значение на дисертационния труд.

В Първа глава е изследвана същността, характеристиките, историческото развитие и отграниченията на института на припознаването от сходни правни фигури. Направен е сравнителен анализ на френското, германското и руското законодателство.

Припознаването е разгледано от гледна точка на общото учение за юридическите факти. Изяснени са правните белези на понятието и въпросът за правното действие на акта на припознаването.

Втора глава е посветена на предпоставките за извършване на припознаване. Особено място е отделено на наличния произход като пречка за припознаване по

смисъла на чл.71 СК. Разгледан е и въпросът за дееспособността на припознаващия и различните становища в доктрината и практиката.

По-нататък е изяснена и процедурата по извършване на припознаването, а така също и въпросите, свързани с припознаване с международен елемент.

В глава трета са анализирани проблемите във връзка с оспорването на припознаване и неговата недействителност. Изяснен е характерът на оспорването и правната характеристика на правото на оспорване.

Изследвано е и едно ново законодателно разрешение за възможността за предварителен изричен отказ от правото на оспорване.

В края на тази глава е разгледана и недействителността на припознаването – нищожност и унищожаемост и процесуалните способности на защитата.

В заключението са направени предложенията *de lege ferenda*, с оглед подобряване на действащата правна уредба.

II. Приноси на дисертационния труд.

1. Дисертационният труд е първото систематизирано монографично изследване на припознаването у нас.

2. При изясняване правната същност на акта като един от способите за установяване на произход основателно е прието, че не трябва да се смесва установителния характер на припознаването с неговия декларативен характер.

3. В дисертацията е направено задълбочено съпоставяне на институтите на припознаването и осиновяването. Изтъкнато е, че в практиката има случаи, вместо осиновяване да се извършва припознаване. Това създава възможност за припознаване на несобствено дете. Направено е предложение с оглед ограничаване на посочената практика: когато припознаващият е направил припознаване като е знаел, че детето не произхожда от него, не може по-късно да поиска унищожаване на припознаването.

4. В дисертационния труд е направен анализ и на въпроса дали пълното осиновяване е пречка за припознаване. Направено е предложение в производството по осиновяване да се предвидят правила за проверка дали са изчерпани всички възможности за установяване действителния произход на детето. Предложено е също да се обсъди възможността за спиране на производството по осиновяване, когато има заявено припознаване и да се предвиди съответното допълнение на чл. 229 от ГПК.

5. Във връзка с дееспособността при оспорването на припознаване се предлага да се уеднаквят правилата в материалните закони с тези в чл.331 от ГПК, като недееспособните сами да могат да предявяват иски за произход и да отговарят по тях.

6. Направена е и критика на отмененото право на оспорване на припознаване от трети лица. Предлага се да се създаде нова разпоредба, която да предвиди право на оспорване на припознаване само за трети лица, които твърдят, че са биологични родители. Правото следва да се упражнява само по съдебен, а не по административен ред с цел да се избегне злоупотребата с него.

7. Изследван е и въпросът по кой процесуален ред следва да се разглеждат исковите за недействителност на припознаването: по общия исков ред, установен за

унищожаване на гражданско-правните сделки или по особените правила на исковете за произход в ГПК. Прието е, че по-приемлив е вторият вариант с оглед особения предмет на самото производство. Направено е предложение въпросът да се уреди по законодателен път, за да се избегнат затруднения при правоприлагането.

Предложено е да се предвиди и ново основание за нищожност на симулативно припознаване, когато е извършено с цел да се избегне процедура по осиновяване.

III. Бележки и препоръки:

Могат да бъдат направени отделни критични бележки по дисертацията, но те не намаляват неговите научни достойнства. При издаването на труда следва да се разшири обхватът на съдебната практика.

IV. Заключение.

В заключение считам, че дисертационният труд отговаря на всички изисквания на ЗРАСРБ и ППЗРАСРБ, тъй като същият съдържа научни и научно-приложни резултати, които съставляват принос в областта на гражданското право. За това убедено предлагам научното жури да присъди на ас. Анна Свободенова Чолакова образователната и научна степен „доктор” по „Гражданско и семейно право” в професионално направление 3.6. Право.

София, април 2015г.

С уважение:

/проф.д-р Симеон Тасев/